

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף קצ"ד ע"ב

פרשת בלק

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קצ"ד ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

וְאֶסְתַּלַּק וְאֶתְכַסִּי מֵעֵינָא, כְּדִין אֶסְתַּכֵּן צִלְיָה בְּהֵיא שְׁעָתָא, וְהוּה בְּצַעְרָא דְלֹא הָוה יָדַע
מַה יַּעֲבִיד. רָמָא לִיה קָלָא פִּנְחָס וְאָמַר, טוֹלָא דְתַנְיִנְיָא דְרַבְעִין עַל כָּל חוּיִין, הַפּוֹךְ
בְּמִזְיָה. מִיד יָדַע וְגַלִּי הָהוּא אַחְרָא, וְעָאֵל לְגַבְיָה. מִיד אֶתְגַּלִּי, וְנַחְתּוּ תַרְוִיּוּהוּ קַמִּיה
דְּפִנְחָס.

תרגום לעברית

צִלְיָה בֶּן שֶׁבֶט דָּן קָם, וְלָקַח שְׁלֹטוֹן שְׁשׁוּלֵט עַל כְּשָׁפִים וּפְרַח אַחְרֵיו. כִּיּוֹן שָׂרְאָה אוֹתוֹ
אוֹתוֹ רָשָׁע, עָשָׂה דֶרֶךְ אַחֵר בְּאִוִּיר, וּבִקְעָה חֲמִשָּׁה אִוִּירִים בְּאוֹתוֹ דֶּרֶךְ, וְהִתְעַלָּה וְהִתְכַּפְּסָה
מִהָעִין, וְאִזְ הִסְתַּכֵּן צִלְיָה בְּאוֹתָהּ שָׁעָה וְהִיא בְּצַעַר, שְׁלֹא יָדַע מַה יַּעֲשֶׂה. הָרִים אֱלִיו
פִּנְחָס קוֹל וְאָמַר: צִלְ הַתַּנְיִנִים שָׂרוּבְצִים עַל כָּל הַנְּחָשִׁים, הַפּוֹךְ בְּשַׁעְרוֹתֶיהָ. מִיד יָדַע
וְגִלָּה אוֹתוֹ מְקוֹם, וְנִכְנַס אֱלִיו. מִיד הִתְגַּלָּה, וְיָרְדּוּ שְׁנֵיהֶם לִפְנֵי פִנְחָס.

טקסט הזוהר

תָּא חֲזִי, הָהוּא רָשָׁע כְּתִיב בֵּיה וַיִּלָּךְ שָׁפִי, דָּא הוּא עֲלִיוֹן דְּדִרְגִין דִּילִיָּה, חוּיָא דְכוּרָא.
צִלְיָה נָטַל תַּרְיוֹן, דְּכַר וְנוֹקְבָא. וּבְהֵהוּא שְׁלִיט עֲלִיה, בְּגִין דְּשִׁלְטָנוּ דְּשְׁלִיט עֲלִיָּהוּ נָטַל,
וְאֶתְכַפְּיִין קַמִּיה. וְדָא הָוה (בְּרַאשִׁית מַט) שְׁפִיפּוֹן עֲלֵי אֶרֶץ. עַל הָהוּא אֶרֶץ, דְּעָבַד הָהוּא

רָשָׁע, דְּכָתִיב (בראשית מט) יְהִי דָן נָחֵשׁ עָלֵי דֶרֶךְ, דָּא שְׁמִשּׁוֹן. שְׁפִיפּוֹן עָלֵי אֶרֶח, דָּא צִלְיָה.

תרגום לעברית

בֹּא וּרְאֵה, אוֹתוֹ רָשָׁע כְּתוּב בּוֹ וַיִּלֶּךְ שְׁפִי, זֶהוּ עֲלִיוֹן שְׁדִרְגוֹתָיו נָחֵשׁ זָכָר. צִלְיָה לָקַח שְׁנִים, זָכָר וּנְקֵבָה, וּבּוֹ שָׁלַט עָלָיו, מִשּׁוּם שֶׁהַשְּׁלֵטוֹן שְׁשׁוּלָט עָלֵיהֶם לָקַח וְהִתְכּוֹפְפוּ לְפָנָיו. וְזֶה הָיָה (בראשית מט) שְׁפִיפּוֹן עָלֵי אֶרֶח. עַל אוֹתוֹ אֶרֶח שְׁעָשָׂה אוֹתוֹ רָשָׁע, שְׁכָתוּב (שם) יְהִי דָן נָחֵשׁ עָלֵי דֶרֶךְ - זֶה שְׁמִשּׁוֹן. שְׁפִיפּוֹן עָלֵי אֶרֶח - זֶה צִלְיָה.

טקסט הזוהר

הַנּוֹשֵׁף עֲקֵבֵי סוּס, דָּא עֵירָה, דִּהְוָה בְּהִדְיָה דְדוֹד, דִּהְוָה אֲתִי מִדָּן, וּבְגִינְיָה, תְּלִיא גְבוּרְתִּיהָ בְּדוֹד, דְּכָתִיב (שמואל ב ח) וַיַּעַקֵּר דָּוִד אֶת כָּל הָרֶכֶב. וַיַּפּוֹל רוֹכְבּוֹ אַחֲוֹר, דָּא שְׂרִיָּה, דְּזִמִּין לְמִיתִי בְּהִדְיָה מְשִׁיחָא דְאַפְרִים, וְאִיהוּ הוּי מְשַׁבֵּט דָּדָן, וְזִמִּין אִיהוּ לְמַעַבְדַּ נּוֹקְמִין וּקְרָבִין בְּשָׂאָר עַמִּין. וְכֹד דָּא יְקוּם, כְּדִין מְחַפָּא לְפוּרְקָנָא דִּישְׂרָאֵל, דְּכָתִיב (בראשית מט) לִישׁוּעָתָךְ קוּיָתִי יְיָ. וְאַף עַל גַּב דְּאוּקְמוּהָ לְהֵאֵי קָרָא, אֲבָל בְּרִירוֹ דְּמִלָּה כְּמָה דְּאַתְמָר, וּכְמָה דְּאוּקְמוּהָ. וְעַל דָּא אֲתָא קָרָא וְאוֹכַח.

תרגום לעברית

הַנּוֹשֵׁף עֲקֵבֵי סוּס - זֶה עֵירָה, שְׁהָיָה עִם דָּוִד, שְׁהָיָה בָּא מִדָּן, וּבְגִלְלוֹ תְּלוּיָה גְבוּרְתּוֹ בְּדוֹד, שְׁכָתוּב (שמואל ב ח) וַיַּעַקֵּר דָּוִד אֶת כָּל הָרֶכֶב. וַיַּפּוֹל רֹכְבּוֹ אַחֲוֹר - זֶה שְׂרִיָּה, שְׁעָתִיד לְבֹא יַחַד עִם מְשִׁיחַ בֶּן אֶפְרַיִם, וְהוּא מְשַׁבֵּט דָּן, וְעָתִיד הוּא לַעֲשׂוֹת נִקְמוֹת וּקְרָבוֹת בְּשָׂאָר הָעַמִּים. וּכְשֵׁינָה יְקוּם, אֲזִי מְחַכֶּה לְגֵאֲלַת יִשְׂרָאֵל, שְׁכָתוּב (בראשית מט) לִישׁוּעָתָךְ קוּיָתִי ה'. וְאַף עַל גַּב שְׁפָרְשׁוּהוּ לְפָסוּק זֶה, אֲבָל בְּרִיר הַדְּבָר כְּמוֹ שְׁנֵאָמַר וּכְמוֹ שְׁפָרְשׁוּהוּ, וְעַל זֶה בָּא הַפָּסוּק וּמוֹכִיחַ.

כִּיּוֹן דְּנִחַת הַהוּא רָשָׁע לְקַמֵּי פִּנְחָס, אָמַר לֵיהּ, רָשָׁע, כִּמָּה גִּלְגּוּלִין בִּישִׁין עֲבָדַת, עַל עֲמָא קַדִּישָׁא. אָמַר לֵיהּ לְצִלָּהּ, תָּא וְקִטְלֵיהּ, וְלֹא בִשְׁמָא, דְּלֹא אֶתְחַזֵּי הָאִי, לְאִדְכָּרָא עֲלֵיהּ קְדוּשָׁה עֲלָאָה, בְּגִין דְּלֹא תִיפּוּק נִשְׁמַתִּיהּ, וְתִתְכַּלִּיל בְּמַלְיָן דְּדִרְגִין קַדִּישִׁין, וְתִתְקַיֵּים בֵּיהּ מַה דְּאָמַר תַּמּוּת נַפְשֵׁי מוֹת יִשְׂרָאֵל.

תרגום לעברית

כִּיּוֹן שְׂיָרֵד אוֹתוֹ רָשָׁע אֶל פִּנְחָס, אָמַר לוֹ: רָשָׁע! כִּמָּה גִּלְגּוּלִים רָעִים עָשִׂיתָ עַל הָעָם הַקְדוּשׁ. אָמַר לוֹ לְצִלָּהּ: בֹּא וְהָרַג אוֹתוֹ, וְלֹא בִשְׁם, שְׁלֹא רָאוּי זֶה לְהִזְכִּיר עָלָיו קְדוּשָׁה עֲלִיוֹנָה, בְּשִׁבִּיל שְׁלֹא תֵצֵא נִשְׁמַתּוֹ וְתִכָּלֵל בְּדִבְרֵי שֶׁל דִּרְגוֹת קְדוּשׁוֹת, וְתִתְקַיֵּים בּוֹ מַה שְׁאָמַר תַּמּוּת נַפְשֵׁי מוֹת יִשְׂרָאֵל.

טקסט הזוהר

בְּהָהוּא שְׁעֵתָא עֲבָד בֵּיהּ כִּמָּה זִינֵי מוֹתָא, וְלֹא מִית, עַד דְּנָטַל חֲרָבָא דִּהְוָה תְּקִין (ס"א חקיק) עֲלׇי חוּיָא מֵהָאִי סְטָרָא, וְחוּיָא מֵהָאִי סְטָרָא. אָמַר לֵיהּ פִּנְחָס, בְּדִילֵיהּ טוֹל (נ"א קטול ליה), וּבְדִילֵיהּ יָמוּת. כְּדִין קָטַל לֵיהּ, וַיִּכָּיֵל לֵיהּ. דְּכֵּה אֲרַחוּי דִּהְוָה סְטָרָא, מֵאֵן דְּאֻזַּל אֲבַתְרָאָה, בְּהָ יָמוּת, וּבְהָ תִפּוּק נִשְׁמַתִּיהּ, וּבְהָ תִתְכַּלִּיל. וְהָכִי מִית בְּלָעָם, וְדִינֵי לֵיהּ בְּדִינֵין בְּהָהוּא עֲלָמָא, וְלֹא אֶתְקַבֵּיר לְעֲלָמִין. וְגֵרְמוּי כְּלָהּ אֶתְרַקְבוּ, וְאֶתְעַבְּדוּ כִּמָּה חוּיָין מְזוּהָמִין, מְנַזְקֵי שְׁאָר בְּרִיין, וְאֶפִּילוּ תוֹלְעֵתִין דִּהְוּ אַכְּלֵי בִשְׂרִיָּה, אֶתְהַדְרוּ חוּיָין.

תרגום לעברית

בְּאוֹתָהּ שְׁעָה עָשָׂה בּוֹ כִּמָּה מִינֵי מוֹת וְלֹא מִת, עַד שֶׁשָּׁלַח חֲרֵב שְׁהֵיָה מִתְקָן (חקיק) עֲלֶיהָ נִחַשׁ מִצַּד אֶחָד וְנִחַשׁ מִצַּד שֵׁנִי. אָמַר לוֹ פִּנְחָס: בְּשָׁלוֹ קַח (הָרַג אוֹתוֹ), וּבְשָׁלוֹ יָמוּת. אֲזַ הָרַג אוֹתוֹ וַיִּכָּל לוֹ. שְׁכַּךְ דֶּרֶךְ אוֹתוֹ צַד - מִי שֶׁהוֹלִיךְ אַחֲרָיו, בּוֹ יָמוּת, וּבּוֹ תֵצֵא נִשְׁמַתּוֹ,

ובו יפלל. וכך מת בלעם, ודנים אותו בדיני אותו העולם ולא נקבר לעולמים. וכל עצמותיו נרקבו, ונעשו כמה נחשים מזהמים מזיקים שאר בריות, ואפלו התולעים שהיו אוכלים בשרו הפכו לנחשים.

טקסט הזוהר

אשכחנא בספרא דאשמודאי, דיהב ליה לשלמה מלכא, דכל מאן דהוה בעי למעבד חרשין תקיפין סתימין דעינא. אי ידע טנרא דנפל תמן בלעם, ישכח מאינון חוין דהו מגרמוי דההוא רשע, אי יקטיל חד מנייהו, רישא דיליה ביה יעביד חרשין עלאין, בגופא דיליה חרשין אחרנין, בזנבא דיליה חרשין אחרנין. תלת זיגי חרשין, אית בכל חד וחד.

תרגום לעברית

מצאנו בספרו של אשמודאי שנתן לשלמה המלך, שכל מי שהיה רוצה לעשות כשפים חזקים נסתרים מהעין, אם ידע הסלע ששם נפל בלעם, ימצא מאותם נחשים שהיו מעצמות אותו הרשע, אם יהרג אחד מהם - בראשו יעשה כשפים עליונים, בגופו כשפים אחרים, בזנבו כשפים אחרים. שלשה מיני כשפים בכל אחד ואחד.

טקסט הזוהר

מלכת שבא כד אתת לגבי שלמה, מאינון מלין דשאלת לשלמה, אמרת, גרמא דחווא דתלת חרשין במה נתפס. מיד (מלכים א י) לא היה דבר נעלם מן המלך אשר לא הגיד לה, איהי שאלת על דא, והות אצטריכת לאינון חוין. ולא יכילת לנטלא חד מנייהו. מה אתיב לה מלין דהו בלבה. כה אודע לה, דכתיב ויגד לה שלמה את כל דבריה. אינון חוין, לא יכלין לון כל בני עלמא, בר ממלך דרזא חדא, ומאי איהו. שכבת זרע רותחת.

כְּשֶׁבָּאָה מִלֶּכֶת שָׁבָא לְשִׁלְמָה, מֵאוֹתָם דְּבָרִים שֶׁשָּׂאָלָה אֶת שְׁלֹמֹה, אָמְרָה: עֲצֹם הַנֶּחֱשׁ שֶׁל שְׁלֹשָׁה רָאשִׁים בְּמָה נִתְּפָס? מִיָּד - (מלכים א י) לֹא הָיָה דָּבָר נֶעְלָם מִן הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לֹא הִגִּיד לָהּ. הִיא שָׂאָלָה עַל זֶה, וְהָיְתָה צְרִיכָה אוֹתָם נְחָשִׁים, וְלֹא יָכְלָה לְקַחַת אֶחָד מֵהֶם. מָה הֵשִׁיב לָהּ? דְּבָרִים שֶׁהָיוּ בְּלִבָּהּ. כֹּה הוֹדִיעָה לָהּ, שֶׁכְּתוּב וַיִּגַּד לָהּ שְׁלֹמֹה אֶת כָּל דְּבָרֶיהָ. אוֹתָם נְחָשִׁים לֹא יְכוּלִים לָהֶם כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם, פָּרִט לְדָבָר שֶׁל סוּד אֶחָד. וּמָהוּ? שִׁכְבַת זָרַע רוֹתַחַת.

טקסט הזהור

וְאִי תִימָא מֵאֵן יָכִיל. אֲלָא, בְּשַׁעֲתָא דִּהְהוּא שִׁכְבַת זָרַע אֲפִיק בְּר נָשׁ, כַּד אִיהוּ בְּתִיאוּבְתָא, אֲפִיק לָהּ לְשִׁמָּא דִּהְהוּא חוּיָא, בְּרַעוּתָא דְּתִיאוּבְתָא. כַּד נָפִיק בְּרַתִּיחוּ, נְטָלִי לִיה מִיָּד בְּלִבּוּשָׁא חֲדָא, וְהָהוּא לְבוּשָׁא זֶרְקִין לְגַבֵּי חוּיָא, מִיָּד כְּפִיָּה רִישִׁיָּה, וְתַפְסִין לִיה, כְּמָה דְּתַפְסִין תַּרְנַגּוּלָא דְּבֵיתָא. וְאִי בְּכָל מָאנִי קֶרְבִּין דְּעֵלְמָא, יִגְחֹן בְּחַד מַנְיָהּ, לֹא יִכְלִין לִיה. וּבִהְיָא, לֹא אֲצִטְרִיךְ בְּר נָשׁ בְּעֵלְמָא מָאנִי קֶרְבָּא, וְלֹא מְלָה אַחֲרָא וְלֹא אֲצִטְרִיךְ לְאַסְתְּמָרָא מַנְיָהּ דִּהָא כִּלְהוּ אֶתְכַפְּיִין לְגַבֵּיהָ. כַּדִּין אֶתְדַּבְּקוּ אֵינוֹן מַלְיִין בְּלִבָּהּ, וְתֵאִיבַת לְהָאִי.

תרגום לעברית

וְאִם תֹּאמַר, מִי יָכוֹל? אֲלָא בְּשַׁעֲה שֶׁהָאִישׁ מוֹצִיא אוֹתָהּ שִׁכְבַת זָרַע כְּשֶׁהוּא בְּתֵאֵוָה, מוֹצִיא אוֹתָהּ לְשֵׁם אוֹתוֹ נָחַשׁ בְּרָצוֹן הַתֵּאֵוָה. כְּשִׁיּוֹצֵאת רוֹתַחַת, לוֹקְחִים אוֹתָהּ מִיָּד בְּלִבּוּשׁ אֶחָד, וְאוֹתוֹ לְבוּשׁ זֶרְקִים לְנֶחֱשׁ, מִיָּד כּוּפֶה רֹאשׁוֹ, וְתוֹפְסִים אוֹתוֹ כְּמוֹ שֶׁתוֹפְסִים תַּרְנַגּוּל הַבֵּית. וְאִם בְּכָל כְּלֵי הַקֶּרֶב שֶׁל הָעוֹלָם יַעֲרֹכוּ בְּאֶחָד מֵהֶם - לֹא יְכוּלִים לֹא. וּבְזֶה לֹא צָרִיךְ אָדָם בְּעוֹלָם כְּלֵי קֶרֶב וְלֹא דָּבָר אַחֵר, וְלֹא צָרִיךְ לְהִשְׁמַר מֵהֶם, שֶׁהָרִי כָּלָם נִכְפָּים אֵלָיו. אֲזַי דְּבָקוּ הַדְּבָרִים הַלְלוּ בְּלִבָּהּ, וְהַתֵּאֵוָה לָזֶה.

מכאן ולהלאה אלעזר ברי, קודשא בריה הוא עבד מה דעבד בההוא חייבא, ורזין סתימין אלין, לא אצטריכו לגלאה, אבל בגין דחבריא דהכא ינדעון ארחין סתימין דעלמא, גלינא לכו. דהא כמה נמוסין סתימין אינון בעלמא, ובני נשא לא ידעין, ואינון פליאן סתימין, רברבן ועלאין. עליה, ועל דדמי ליה, קראן (משלי י) ושם

מכאן והלאה, אלעזר בני, הקדוש ברוך הוא עושה מה שעושה באותו רשע, וסודות נסתרים אלו לא הצטרכו להתגלות. אבל משום שהחברים שפאן ידעו דרכים נסתרים של העולם, גליתי לכם. שהרי כמה מנהגים נסתרים הם בעולם ובני אדם לא יודעים, ואותם פלאות נסתרים, גדולים ועליונים. עליו ועל שדומה לו קראנו, (משלי י) ושם רשעים ירקב. אשריהם צדיקי האמת, עליהם כתוב (תהלים קמ) אף צדיקים יודו לשמך וגו'. ועתה לכה נא ארה לי את העם הזה וגו'. רבי אבא פתח, (שם קב) תפלה לעני כי יעטף וגו'. שלשה הם שכתוב בהם תפלה. ובארו דבר זה (אבל דבר זה) - אחד היה משה, ואחד היה דוד, ואחד עני, שנכלל בהם והתחבר בהם. ואם תאמר, הרי כתוב (חבקוק ג) תפלה לחבקוק הנביא - הרי ארבעה הם? אלא חבקוק לא בגלל תפלה היה, ואף על גב שכתוב בו תפלה, תשפחת והודאה היא לקדוש-ברוך-הוא על שהחיהו ועשה אתו נסים וגבורות, שהרי בן השונמית היה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס - שימוש לא מסחרי - שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.